

bevat. De fabrikanten der spécialité's wisten toen zulk een invloed te ontwikkelen, dat de bepalingen werden gewijzigd, zoodat de samenstelling van ieder middel alleen aan het Departement van Gezondheid moest worden medegedeeld. Ook daarmede waren de heeren niet tevreden. Als ieder zou weten, wat zij voor veel geld verkoopen, zou voor hen de aardigheid er af zijn. Zij hebben toen besloten, verder geen spécialité's naar het ondankbare Nieuw-Zeeland te zenden. Men heeft niet vernomen, dat dit aan onze tegenvoetters slecht is gekomen (*Brit. med. Journ.*).

COLPORTEERENDE BUSBODEN. — Het reeds vermelde verbod van colportage van den General medical Council betreft ook het gebruik maken van de diensten van boden, die zich niet uitsluitend bepalen tot het ophalen van contributies, of die, door provisie te krijgen van de contributies, belang hebben bij uitbreiding van het ledenaantal van een ziekenfonds. Reeds het deelnemen aan een ziekenfonds, dat colporteurende boden heeft, — zooveel te meer het weerzinwekkende colporteren voor bepaalde geneeskundigen van het ziekenfonds, — wordt dus beschouwd als een handeling in strijd met de eischen van het beroep. Verschillende afdelingen van de *Brit. med. Association* hebben bepaald, met goedkeuring van de „*Central ethical comitty*”, dat geneeskundigen, die optreden als geneeskundigen bij vereenigingen of ziekenfondsen, welke gebruik maken van boden, die commissieloon krijgen, evenals aan geneeskundigen, die in verband met eigen ziekenfondsen zoodanige boden gebruiken, gevaar loopen te worden aangemerkt als overtreders van het verbod van den General med. Council.

TIJDSCHRIFT VOOR SOCIALE GENEESKUNDE. — Met Januari van dit jaar is de eerste aflevering verschenen van een tijdschrift getiteld „*Sociale Medizin und Hygiene*”, dat in maandelijksche afleveringen van drie of vier vel druks verschijnen zal. Het wordt geredigeerd door dr. M. FÜRST en dr. K. JAFFÉ, beiden te Hamburg, die vroeger geredigeerd hebben „*Monatschrift für soziale Medizin*”, waarvan één jaargang verschenen is, en daarna voortgezet is in het „*Archiv für soziale Medizin und Hygiene*”, waarvan twee deelen het licht hebben gezien, en waarvan het nu beginnende tijdschrift als de voortzetting te beschouwen is. De prijs van dit tijdschrift is 16 Mark per jaar. Uitgever is LEOPOLD VOSS te Hamburg.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

EEN NIEUWE VERLOSKUNDIGE TANG.

Waarde collega dr. P. S. KLOTS!

In n°. 1 van dit *Tijdschrift* richt gij tot mij eenige opmerkingen over de door mij geconstrueerde tang. De drie door mij opgegeven hoofdvoordeelen van dit instrument haalt gij daarbij één voor één aan, zonder dat het u gelukt, ook maar één dezer te weerleggen. Als een kritiek op mijn forceps kan ik uw schrijven niet opvatten; deze zou trouwens van de zijde van iemand, die het instrument niet herhaaldelijk heeft gebruikt, minder goed op zijn plaats zijn.

Uw geheele opstel vat men, geloof ik, het beste op als een uiting van groote tevredenheid over uwe tang van NAEGELE, uw trousse en de vroeger genoten phantoomlessen van prof. TREUB. Ik kan mij in dien toestand best verplaatsen. Vroeger was ook ik van meening, dat er aan de forceps niets meer te verbeteren viel. Naar gelang ik echter meer studie maakte juist van het obstetrisch armamentarium, drong zich langzamerhand aan mij de gedachte op, dat men zich meer dan honderd jaar blind heeft gestaard op de kruising der lepels. Langzamerhand is deze kruising een conventioneel begrip geworden, iets waarover men het eens was, iets wat nagenoeg allen, die een tang samenstelden, wijzigden of ook slechts aanbevalen, hadden geaccepteerd, en waaraan dus niet getornd mocht worden. Tengevolge hiervan, en nog geholpen door een vrij algemeen gebrek aan historische kennis, werden afwijkingen van de gebruikte tang gehouden voor excentriciteiten. Naar de logica van de zaak werd gewoonlijk niet gevraagd.

Wat de door u gemaakte opmerkingen betreft, het volgende:

a. Zoolang $27\frac{1}{2}$ cM. nog $7\frac{1}{2}$ cM. verschilt met 35, blijf ik beweren, dat mijn tang belangrijk (25 pCt.) korter is, welk voordeel tot zijn recht komt bij den sterilisator (de mijne 29 cM., de uwe $46\frac{1}{2}$) en de tasch of koffer waarin deze geborgen wordt.

b. Zoolang het eerst inbrengen van den linker lepel van de gekruiste tang er nog „ingehamerd” moet worden, wat mij als oud-assistent uit mijn phantoomlessen voor semi-artsen niet geheel en al onbekend is, moet ik het wegvallen van de kruising, ook om deze reden, als een voordeel beschouwen.

c. Zoolang 350 gram ongeveer de helft is van het gewicht der meeste tangen naar NAEGELE, moet ik dit verschil een voordeel noemen van mijn tang boven die van NAEGELE.

De voordeelen van lichtheid en korthed komen vooral uit na het inbrengen; een gewone tanglepel moet dan gesteund worden om niet te verglijden of uit te vallen, de mijne blijft liggen zooals hij is ingebracht (bij normale verhoudingen).

Deze drie verschillen zijn werkelijk voordeelen, wanneer de tang overigens voldoet aan de eischen, aan een goede uitgangstang te stellen, en dit is het geval. Zooals reeds gezegd is in mijn artikel (*Tijdschrift* 1905. n°. 15 II), heb ik het instrument een jaar lang met succes gebruikt alvorens het te publiceren; het getal extracties tot dusver er mee verricht bedraagt omstreeks 30. Steeds was de accoucheur zeer tevreden over de verrassend gemakkelijke applicatie en goede functie van het instrument.

Opmerking verdient, dat na de opgedane ervaringen, anderen en ik zelf er meer en meer toe overgaan de extractie te verrichten als in fig. 8, waarbij dus iedere actieve compressie is uitgesloten.

Wat betreft het effect van den druk (de grootte van de kracht R), waarnaar gij vraagt, in het geval men de tang gebruikt als in fig. 6 en 7, deze is bij gelijke krachtsuiting van den accoucheur bij mijn tang kleiner dan bij een gekruiste tang; dit leert de volgende berekening:

Nemen wij voorloopig aan, dat de druk van de hand gelocaliseerd is in het midden van haar breedte, wat in werkelijkheid niet het geval is. Wij willen berekenen het drukeffect van de lepeltoppen in een geval, waar op

den greep van beide tangen door den accoucheur gedrukt wordt met een hypothetische kracht van 8 K. G.

Bij mijn tang is de afstand van het steunpunt (slot) tot lepeltop 27 cM.; de drukkende kracht (midden handpalm) werkt op ongeveer 6 cM. van het slot. Wij krijgen dan als drukeffect op het hefboomeinde:

$$\frac{8 \text{ kil} \times 0.06 \text{ m}}{0.27 \text{ m}} = 1.77 \text{ K. G.}$$

Bij uwe kleine tang naar NAEGELE is de afstand van het steunpunt (slot) tot lepeltop 20 cM. de drukkende kracht (midden handpalm) werkt op ongeveer 10 cM. van het slot. Wij krijgen hier een effect van

$$\frac{8 \text{ kil} \times 0.10}{0.20} = 4 \text{ K. G.}$$

Dus het drukeffect meer dan tweemaal zoo groot bij dezelfde gebruikte kracht!

In waarheid is dit verschil nog grooter, daar de uitgeoefende druk bij het omvatten van den greep niet gelocaliseerd is midden in de handpalm, maar meer naar de radiaalzijde, vrijwel ter hoogte van het metacarpophalangeaalgewricht van den wijsvinger. Dit nu ligt bij het aanleggen van mijn tang dicht bij het steunpunt, waardoor de berekende 1.77 kleiner wordt, bij het aanleggen van uwe tang verder van het slot, waardoor de berekende 4 K. G. nog grooter wordt.

Bij gelijke samendrukkende kracht door den accoucheur is het drukeffect op het hoofd bij mijn tang nog niet de helft van die bij de tang van NAEGELE.

Of met andere woorden:

Voordat een gelijk drukeffect op het kinderhoofd verkregen wordt, kan de accoucheur bij gebruik van mijn tang meer dan tweemaal den druk op den greep witoefenen dan dit bij de tang van NAEGELE het geval zou mogen zijn.

Mijn instrument is dus korter, lichter, mist de kruising en geeft niet zoo spoedig nadeelen van drukking als de gebruikelijke tangen. Hierdoor meen ik het recht te hebben het de wereld in te zenden als een verbetering een vereenvoudiging van het medisch instrumentarium. *Simplex veri sigillum!*

Over den verderen inhoud van uw schrijven nog enkele opmerkingen. Breken van mijn instrument is niet mogelijk, hierdoor zijn buitelingen van den obstetricus niet mogelijk. Trouwens, iemand, die zijn spieren beheerscht, zal dit onder geen omstandigheid in de kraamkamer mogen passeeren. Uwe vrees voor gebrek aan lichaamskracht is te mijnen opzichte vrijwel misplaatst.

Dat de tang van NAEGELE zóó geconstrueerd zou zijn dat, wanneer de tang gesloten is, een normaal schedeltje tusschen de lepels past, moet ik tegenspreken. De dwarsafmetingen van den schedel zijn vrijwel 8 cM. voor de bitemporale, 9 cM. voor de biparietale afmeting. De tang van NAEGELE meet gesloten 2½ Zoll volgens het Lehrbuch von NAEGELE, 4ter Auflage 1854. Dit is naar onze maat vrij wel 6½ cM. De kleinste der in mijn bezit zijnde exemplaren geeft deze maat als 6 cM., de grootste haalt nog niet 8 cM. Hieruit volgt, dat de tang niet gesloten kan zijn, wanneer het kinderhoofd zich tusschen de lepels bevindt.

Dat men na het aanleggen der tang van NAEGELE in het meer of min uiteenwijken der handvatten een maatstaf heeft voor het al of niet goed liggen,

en men hierin soms een aanwijzing heeft dat er iets niet in den haak is, is volkomen waar. Hetzelfde geldt echter voor mijn forceps. Voor de handvatten treden hier de lepelstelen in de plaats, de graad van divergentie is hier de maatstaf; wie de tang eenige malen heeft gebruikt ziet dit direct.

In de verwachting door het bovenstaande iets te hebben bijgedragen om uw opvattingen omtrent mijn tang meer in overeenstemming met de werkelijkheid te doen zijn, verblijf

na collegiale groeten,

N. J. A. F. BOERMA.

De discussie is hiermee gesloten.

Redactie.

HET GEVAL VAN RAMSAY.

In n°. 27, Tweede Helft 1905 van dit *Tijdschrift* komt een referaat voor, getiteld: „Het geval van dr. RAMSAY”. Het heeft mij verwonderd, na de namen van LOCKE, BERKELEY en LEIBNITZ, niet dien van SCHOPENHAUER te hebben zien vermeld. Reeds SCHOPENHAUER heeft de bedoelde vraag met klem in ontkenningen zin beantwoord. Volgens hem is alle aanschouwing (Anschauung) intellectueel. De zintuigen ontvangen van de hen omringende voorwerpen gewaarwordingen; deze, naar de hersenen voortgeleid, zijn voor het verstand de gegevens, waaruit het de voorwerpen construeert en, van de werking op de oorzaak teruggaande, nu in de ruimte projecteert. Deze functie van het verstand verkrijgt evenwel eerst door oefening haar buitengewone hoogte en is bij pasgeboren kinderen nog onontwikkeld. Het verstand van een blind geborene nu heeft wel geleerd de voorwerpen te construeeren naar de gegevens door den tastzin verstrekt, doch niet naar gegevens afkomstig van het gezichtsorgaan; wordt zoo iemand plotseling ziende, dan is hij niet in staat om direct de voorwerpen te herkennen en nog minder om afstanden te schatten alleen op het gezicht. De uitermate heldere en duidelijke uiteenzetting van dat alles vindt men in zijn eerste werk: „Ueber die vierfache Wurzel des Satzes vom zureichenden Grunde”, waarin hij juist voorbeelden van door een operatie ziende geworden blind geborenen aanvoert als bewijs voor zijn zienswijze.

's-Gravenhage, 13 Januari 1906.

H. C. MEES.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Internationaal congres voor zuigelingkeukens.

Een bijvoegsel der *Nederlandsche Staatscourant* 1906, n°. 3 bevat het verslag omtrent bovenstaand congres te Parijs gehouden op 20 en 21 October 1905, uitgebracht door den gedelegeerde der Nederlandsche Regeering, dr. J. GRAANBOOM, te Amsterdam.

Hij begint zijn vertaling van „goutte de lait” door „zuigelingkeuken” te verdedigen; wel wordt in de Nederlandsche literatuur het woord „melk-keuken” aangetroffen, maar dat is een woordelijke vertaling van het Duitsche